

دغدغه‌مندان محله امیرآباد، بساط آموزش و تربیت بچه‌ها را هر شب در بوستان محله پهن می‌کنند

«اردیبهشت»، مدرسه تابستانه کودکان

عیدگاه

طیبه جمشیدی یکی از مربیان جهادی این کلاس هاست. او پیش از این هم بارها در مسجد قائم (عج) محله برای بانوان کلاس‌های رایگان برگزار کرده، اما تجربه آموزش به کودکان در فضای باز را متفاوت می‌داند؛ از یک طرف، بچه‌ها شور و شوق بیشتری دارند، اما از طرف دیگر کنترل آن‌ها در فضای باز سخت‌تر است و باید حواسمان بیشتر به کلاس باشد.

● استفاده از ظرفیت‌ها

در میان این بچه‌ها، سمانه خوش‌رو، دختر یازده ساله‌ای است که برای نخستین بار در یک کلاس قرآن شرکت می‌کند. سمانه می‌گوید پیش از این، قرآن را بیشتر در خانه و در کنار مادرش می‌خوانده، اما حالا حضور در پارک و بودن کنار دوستانش، تجربه تازه‌ای برایش ساخته است؛ «قبلاً بیشتر با مادرم در خانه قرآن می‌خواندم، ولی اینجا کنار دوستانم بیشتر خوش می‌گذرد. دوست دارم باز هم در این کلاس شرکت کنم و سوره‌های بیشتری یاد بگیرم.»

کلاس‌هایی که در گوشه‌ای از بوستان اردیبهشت شکل گرفته است، شاید از نظر امکانات ساده باشد، اما برای کودکان محله، فرصتی تازه برای یادگیری، بازی و کنار هم بودن ساخته است. اینجا اهالی محله تلاش کرده‌اند از ظرفیت همان پارکی که هر شب محل تجمع است، برای کودکان استفاده کنند؛ تجربه‌ای که اگر ادامه پیدا کند، می‌تواند به برنامه‌ای گسترده‌تر و ماندگارتر برای بچه‌های امیرآباد تبدیل شود.

می‌آیند. اما اهالی در کنار این برنامه‌ها به فکر فعالیت دیگری هم افتادند.

او توضیح می‌دهد: احساس کردیم این محله بیش از هر چیز به فرهنگ‌سازی برای کودکان نیاز دارد و با خودمان گفتیم چه بهتر که خود اهالی برای این موضوع قدم بردارند. به گفته حمای، ماه گذشته جلسه‌ای با فعالان محله برگزار شد و پس از آن، گفت‌وگو با مربیان جهادی انجام گرفت. نتیجه این جلسات، شکل‌گیری کلاس‌هایی بود که هر شب پیش از آغاز تجمعات، در گوشه‌ای از بوستان برای کودکان برگزار می‌شود. حالا کلاس‌های نقاشی، حفظ قرآن و تقویتی ریاضی در این برنامه جای گرفته‌اند.

● کلاس متفاوت در بوستان

سحر نیکو عقیده ۷ ساعت شب است که وارد بوستان اردیبهشت در محله امیرآباد می‌شوم. در گوشه‌ای، موکتی روی زمین پهن شده است و چند دختر بچه دور هم نشسته‌اند و سوره‌های قرآن را حفظ می‌کنند. مربی روی آن‌ها نشسته است و تلاش می‌کند آیات را با صدای بلند برایشان بخواند تا بچه‌ها تکرار کنند. یک تخته وایت‌برد هم پیش روی او است. این کلاس‌ها حاصل همراهی فعالان محله امیرآباد است؛ کسانی که دست به دست هم داده‌اند تا در دل همین محله، فرصتی رایگان برای آموزش و سرگرمی کودکان فراهم کنند.

هر شب، پیش از آغاز تجمعات شبانه، خانواده‌ها کودکان هفت تا دوازده ساله‌شان را به پارک می‌آورند و بچه‌ها در کلاس‌های نقاشی، آموزش قرآن و کلاس تقویتی ریاضی شرکت می‌کنند.

● پایگاهی برای همدلی

پایگاه بسیج بانوان بعثت، شکل دهنده اصلی این کلاس هاست. در ابتدا اقرار بود فعالیت پایگاه به برگزاری و سامان‌دهی تجمعات شبانه در بوستان اردیبهشت محدود باشد، اما به مرور دامنه فعالیت‌ها گسترده‌تر شد و حالا این پایگاه به محلی برای برگزاری برنامه‌های آموزشی و فرهنگی کودکان هم تبدیل شده است. مریم حمای، فرمانده پایگاه بانوان بعثت، می‌گوید: حالا ۱۷۰ شب است که مردم برای برگزاری تجمعات به بوستان اردیبهشت

گفت‌وگو با نوجوان ۱۷ ساله محله مهرآباد که ۵ سال است کشتی را حرفه‌ای دنبال می‌کند

روی تشک، خودت هستی و خودت

در سطح خیلی خوبی هستم. در کشتی گرفتن هم من را فردی محتاط و صبور می‌دانند. سعی می‌کنم با عجله تصمیم‌نگیرم و شرایط حریف را روی تشک بسنجم.

● چه چیزی در کشتی بیشتر از همه برایت جذاب است؟

انفرادی بودنش. ورزش‌های گروهی جذاب هستند، اما نتیجه به همکاری و عملکرد بقیه هم بستگی دارد. در کشتی، خودت هستی و نتیجه تلاش را باید خودت رقم بزنی. همین موضوع برای من جذاب است.

● شگرد مورد علاقه‌ات چیست؟

«فن دست‌تو». در این فن، مچ دست حریف را می‌گیرم و با دست دیگری می‌کشم و او را خاک می‌کنم.

عطائی‌اعلی ابراهیمی عباسی، نوجوان محله مهرآباد، کشتی را با توصیه پدرش شروع کرد؛ پدری که خودش روزگاری کشتی‌گیر بود و این ورزش را «پهلوانی» می‌داند. علی که ابتدا به فوتبال علاقه داشت، بعد از ورود به سالن کشتی کم‌کم جذب تمرین‌ها و فضای آن شد. حالا پنج سال از شروع حرفه‌ای فعالیتش می‌گذرد و رؤیای ایستادن روی سکوی قهرمانی جهان و المپیک را در سر دارد. او از تأثیر کشتی بر اعتماد به نفس و آرامش خود می‌گوید و معتقد است کشتی‌گیر بودن فقط ورزشکار بودن نیست؛ سبک زندگی خاص خودش را دارد.

● قید فوتبال را زدن سخت نبود؟

الان دیگر نه. به نظرم کشتی بهترین ورزش است. حدود پنج سال است که به صورت حرفه‌ای کشتی کار می‌کنم و اگر شرایطش را داشته باشم، سراغ رشته دیگری نمی‌روم.

● برنامه تمرینی‌ات چطور است؟

یک روز در میان، روزی دو ساعت در باشگاه تمرین می‌کنم. در روزهای دیگر هم کارورزی رشته تربیت بدنی را دارم و در سالن ژیمناستیک آموزش و پرورش ناحیه ۵ فعالیت می‌کنم.

● مربی‌ها درباره عملکردت چه نظری دارند؟

می‌گویند از نظر استعداد، تکنیک و سرعت عمل

● کشتی کدام قهرمان را بیشتر دوست داری؟

کامران قاسم‌پور و رحمان عموزاد را خیلی دوست دارم، چون هجومی کشتی می‌گیرند. سبک مبارزه‌شان برایم جذاب است و از تماشای کشتی‌هایشان چیزهای زیادی یاد می‌گیرم.

● تا امروز چه مقام‌هایی به دست آورده‌ای؟

مهم‌ترینشان مقام دوم مسابقات خردسالان بسیج مشهد و مقام اول مسابقات خردسالان هیئت کشتی مشهد در سال ۱۴۰۰ است. سال ۱۴۰۲ در وزن ۴۸ کیلوگرم مقام اول مسابقات نونهالان شهرستان فرهادگرد را کسب کردم و سال ۱۴۰۳ نیز در همین وزن، در مسابقات نونهالان استان در سالن شهید سلطان زاده اول شدم. سال گذشته نیز در رده نوجوانان در مسابقات استانی سیستان و بلوچستان در زاهدان شرکت کردم و به مقام دوم رسیدم. همراه تیم شهید شوشتری هم در پنجمین دوره لیگ کشتی محلات مشهد، بزرگداشت استاد هادی عامل، به مقام دوم تیمی رسیدیم.

● کشتی چه تغییری در تو ایجاد کرده است؟

اعتماد به نفسم بیشتر شده است و خیلی آرام‌تر شده‌ام. از طرفی کشتی ورزش پهلوانی است و وقتی کشتی‌گیر می‌شوی، بعضی رفتارها و اشتباهات را دیگر در شأن خودت نمی‌بینی. من تلفن همراه هم ندارم، چون می‌خواهم تمرکز روی کشتی باشد.

● دوست داری در آینده به کجا برسی؟

رؤیایم رسیدن به سکوی قهرمانی جهان و المپیک است. برای رسیدن به آن باید تمرین کنم، صبر داشته باشم و از مسیرم دور نشوم.